

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Jeg vil ikke acceptere, at vi ikke kan faa nogen nævneværdig Eksport. Vi kender det Kvantum Sukker, vi har faaet i afvigte Periode, og netop med det lille Areal og med det forholdsvis ringe Udbytte har vi dog haft en ikke helt ubetydelig Eksport, vi har maaske eksporteret 20 000—25 000 t. Det er slet ikke noget helt lille Kvantum og ikke noget helt lille Beløb.

For øvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Bordning, at selv om vi havde haft en Ordning med Sukkerroeforeningens Overbestyrelse, saa havde vi ikke haft nogen Garanti for, hvor stort et Areal der blev dyrket. Det har vi aldrig haft. Man har forhandlet sig til Rette om en Ordning, som har været relativt tilfredsstillende for Dyrkerne og for Arbejderne, og man har faaet de og de Arealer tilsaet, men man har, mig bekendt, aldrig haft en Garanti fra Roedyrkerne for, at de i Tilfælde af, at de fik saa og saa meget, ogsaa vilde garantere os 80 000 eller 90 000 Tdr. Land dyrket med Roer. Man har bare akkviesceret ved en Ordning, og saa er det gaaet.

Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen hævdede, at denne Dyrkningsform var urentabel. Det er jeg selvfølgelig ikke i Stand til at bedømme. Jeg har bare hævdet, at der er andre Produkter inden for Landbruget, med Hensyn til hvilke man ikke har nogen som helst Viden om, hvilke Priser man kan opnaa. Man har, naar denne Lov forlænges uforandret, en Garanti for, hvad Sukkerroerne vil give. Det er muligt, at det er bedre at dyrke Rug, Hvede, Byg eller Havre, det ved jeg ikke noget om, men det er vel ikke saa helt let at bevise, at det ikke er lønnende at dyrke Sukkerroer.

Altsaa, det sikre er — det siger jeg i Anledning af det ærede Medlem Hr. Bordnings tidligere Udtalelser —, at selv om vi havde en Ordning paa dette Omraade i Øjeblikket, vilde vi ikke vide, hvor stort et Areal der blev dyrket.

Med Hensyn til Tidspunktet — i Dag er det den 2. April — regner man vel med, at vi i Aar er en Kende bagefter i Forhold til i Fjor, da Foraaret kom et Nummer tidligere, saa det skulde kunne gaa lige saa godt i Aar; men jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Bordning om, at Udsigt til en mægtig Forøgelse — jeg ved nu heller ikke, om vi behøver den — er der ikke. Der vil ikke blive Tale om saa svimlende meget, men det er mit Ønske og Haab, ligesom det burde være hele Rigsdagens Ønske og Haab, at vi i alt Fald faar dyrket fuldt ud det

Areal, der blev dyrket i Fjor, og helst nogle Tusinde ha mere.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Jeg er tilbøjelig til at tro, at det bliver vanskeligt at faa udvidet Sukkerroearialet i Aar, naar Loven kommer saa sent, og det kan vi naturligvis kun beklage.

Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen siger til mig, at vi skal vel ikke have Tvangsdyrkning af Sukkerroer her i Landet. Det kommer an paa, hvordan man opfatter det. Jeg mener ikke, at man skal tvinge Landmændene til under hvilke som helst Vilkaar, uden Hensyn til, om det lønner sig for dem eller ej, at dyrke dette eller hint. De skal have rimelige Vilkaar, men det betyder ikke, at de skal have væsentlig bedre Vilkaar end ved nogen anden Produktion. Vi kan vel i hvert Fald blive enige om, at de Ting, der skal dyrkes herhjemme, skal dyrkes, det være sig Korn eller Sukkerroer, naar vi har Brug for det. Hvis nogle Landmænd ikke vil, maa Samfundet træffe de fornødne Foranstaltninger, for vi kan ikke undlade at sikre os den nødvendige Produktion. Det haaber jeg, det ærede Medlem er enig med mig i.

Saa siger det ærede Medlem, at jeg skal overlade til Landmændene, om de vil dyrke Sukkerroer eller ej. Nej, saa min Salighed vil jeg ej, for Danmark har Brug for det Sukker og de Sukkerroer. Hvis det ærede Medlem Hr. Victor Larsen virkelig hele Tiden har haft den Mening, som han her giver Udtryk for: at det maa man overlade til den enkelte at afgøre, som det passer ham — vil jeg anbefale ham at tænke over sin Holdning gennem alle Krigsaarene lige siden 1940, hvor det ærede Medlem Gang paa Gang har været med til her i Rigsdagen at bestemme, hvilke Lønninger Arbejderne skulde arbejde for. Da sagde det ærede Medlem ikke, at man maa lade Arbejderne bestemme, om de vil arbejde for de Lønninger, nej, han sagde: De skal straffes, hvis de ikke gør det. Saaledes er det ærede Medlems Mening, naar det drejer sig om Arbejderne, men naar det drejer sig om Sukkerroedyrkerne paa Lolland-Falster, har han en ganske anden Mening.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.